

og får samtidig pligt til at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af pludselige løfteskader og erhvervssygdomme. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 7.

Forslaget til *stk. 5* erstatter § 45 i gældende lov. Det foreslås, at staten, (amts)kommunerne og civillisten ikke har pligt til at tegne forsikring mod følger af ulykkestilfælde og skadelige påvirkninger, der forbliver i forsikringsregi.

Forslaget til *stk. 6* opretholder princippet i § 5, stk. 3, i gældende lov. Det foreslås således, at der ikke er forsikringspligt for ansatte i privat husholdning og privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse ikke overstiger 400 timer.

Efter gældende regler udbetales erstatning m.v. til skadelidte i denne type sager af Arbejdsskadestyrelsen, der efterfølgende fordeler udgiften på alle forsikringsselskaber, der tegner arbejdsskadeforsikring. Reglerne for denne fordeling fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet.

Det foreslås at beholde disse regler for ulykkestilfælde og skadelige påvirkninger.

For pludselige løfteskader og erhvervssygdomme foreslås det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler udgifterne i denne type sager.

Det foreslås videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal henføre udgifterne til en branchegruppe efter samme principper som ved skader, hvor der er forsikringspligt. Det foreslås samtidig, at Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om arbejdsgiverens branchetilhørsforhold, og at afgørelsen træffes under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf.

Til nr. 8

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 6.

Forslaget til *stk. 1* er nyt. Med bestemmelsen præciseres hvilke udgifter, der skal betales henholdsvis af forsikringsselskabet og af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i forbindelse med anmeldte skader. Endvidere præciseres, at udgifter ved pludselige løfteskader og erhvervssygdomme skal henføres til en branche. Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om arbejdsgiverens branchetilhørsforhold.

Forslaget til *stk. 2* svarer til § 6, stk. 1, i gældende lov. Forslaget præciserer hovedreglen for, hvorledes en sikringspligtig arbejdsgiver udpeges. Det foreslås, at den sikringspligtige arbejdsgiver som udgangspunkt er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor arbejdsskaden er opstået.

Forslaget til *stk. 3* er nyt, og fastlægger hvordan en sikringspligtig arbejdsgiver udpeges ved pludselige løfteskader.

Det foreslås, at den sikringspligtige arbejdsgiver som udgangspunkt er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor den pludselige løfteskade er opstået.

Det er et element i lovens definition af pludselige løfteskader, at skadelidte skal have belastende løftearbejde i øvrigt. Der kan derfor være sager, hvor skadelidte har haft rygbelastende arbejde i en længere periode hos en tidligere arbejdsgiver, men kun i en kort periode hos den arbejdsgiver, hvor den pludselige løfteskade opstår. Det foreslås derfor at modificere udgangspunktet, således at det i disse sager bliver muligt at udpege den tidligere arbejdsgiver som sikringspligtig arbejdsgiver, hvis det godtgøres, at skaden skyldes arbejde hos den tidligere arbejdsgiver. Princippet er det samme som kendes i dag ved udpegning af forsikringspligtig arbejdsgiver ved erhvervssygdomme, jf. gældende lovs § 6, stk. 2.

Forslaget til *stk. 4* svarer til § 6, stk. 2, i gældende lov. Det foreslås således, at den sikringspligtige arbejdsgiver for en skadelidte, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed den skadelidte senest før sygdommens påvisning har været ansat. På tilsvarende vis som ved pludselige løfteskader, gælder dette dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Forslaget til *stk. 5* afløser gældende lovs § 6, stk. 3, der vedrører de såkaldte fordelingssager, hvor det ikke med rimelig sandsynlighed er muligt at udpege en sikringspligtig arbejdsgiver.

Efter gældende regler udbetaler Arbejdsskadestyrelsen i disse fordelingssager erstatning m.v. til de skadelidte. Udgifterne fordeles efterfølgende på de forsikringsselskaber, der har koncession til at drive arbejdsskadeforsikringsvirksomhed, staten og de (amts)kommuner, der ikke har tegnet forsikring efter loven. Reglerne for denne fordeling fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet.

Efter forslaget overtager Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring pligten til at udbetale erstatning m.v. i alle sager om erhvervssygdomme og pludselige løfteskader. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal henføre udgifterne til en branche (branchegruppering). Udgifterne henføres som udgangspunkt til den branchegruppering, hvor den sikringspligtige arbejdsgiver hører til efter principperne i forslaget til § 6, stk. 2-4.

I de situationer, hvor det ikke er muligt med rimelig sandsynlighed at henføre skaden til en sikringspligtig arbejdsgiver, foreslås det i forslaget til ny af-